

ма-та си събира дрехы-тъ и отива сама на момъкъ-тъ у домъ-тъ. Щомъ влѣзе въ къща-та, най напрѣдъ разрива огънь-тъ, цѣлува рѣка на домашини-тъ, исправа ся въ кѣтъ-тъ та стои, догдѣ-то и заповѣда-тъ да сѣдне, и такыва невѣсты наричатъ пристанки или мръдналы;—и тогава младоженекъ-тъ не е длъженъ да плаща агарлѣкъ, нито дарове да дава на родителитѣ ѝ; а и каквато да излѣзе въ дѣйствието, трѣбва да му е приета. Сватобы-тъ на такыва по-лекички ставатъ тако речи наполь. Такыва свадбы по селата чѣсто ставатъ и за леснотѣ. Ч. 27. Женитбата винаги прѣдполага годежъ, освѣнъ, разбира се, случая на пристанки-тъ. *Пс. 18, 417.*

Пристанѣ *м. св.* **Приставамъ** **Пристѣямъ** **Пристанвамъ** *м. дл.* 1) пристапу,—аю: Ако пристанвахъ първомъ на Петкова сръдоморекъ, щяха да ся отдалекатъ много мимо отъ Сухата. *Р. А. 128.* 2) соглашусь,—аюсь: „Много добръ—азъ пристѣямъ. *Л. Д. 1869 р. 218.* Не можъ да пристанѣ на думы-ты ти. *ib. 1870 р. 164.* „Пристѣйте ли така?“ каже войводата. „Сички пристѣяме! извикахъ. *Тб. 72.* „Какъ е пристѣялъ дѣло Божилъ да ожени синъ-тъ си за Слава!“ *З. 83.* Пристала Рада хубава, Та ѣ Циганче завело. *М. 71.* Всички юнаци пристѣяхъ, Козарче юначе не пристѣя. *Д. 17. 11—12.* Момче-то ѝ приказва, че е дошѣлъ за нея, и тя съ радостъ пристѣя. *Ч. 249.* 3) встану, оправлюсь отъ болѣзни: Посполай на Бога, Пристанѣлъ е Марко. *В. 180.* Дай ми Боже една болѣсъ, да полежа м'ра много, М'ра много три месеца, Ке да сеятъ бобаците.—Ке завършетъ стара седба—Да пристѣя за Богородица, Ке да ида на панагиро. *В. 187—188.*—се, убѣгу изъ родителскаго дома (*о дѣвушкѣ*): На такава мома казватъ: „пристана-ла се“ и „пристанѣлика“. *Пс. 9, 92. ср. предшеств.*

Пристигѣ *м. св.* **Пристигамъ** **Пристигнувамъ** *м. дл.* 1) прибуду, прибываю; приду, прихожу; дойду, дохожу: Сега пристигамъ въ Плѣвень. *Л. Д. 1876 р. 130.* И обѣщана се да пристигне (*ein-zutreffen*) равно въ осемъ часа. *Рш. 91.* За това голѣмо отчаяніе облада сички-тъ хора въ Парисъ, като пристигнаха лошитѣ извѣстія отъ бой-нитѣ полета. *Л. Д. 1871 р. 220.* За нѣкои си отъ нашиты млади ученици—твърдѣ непріятны гласове пристигатъ въ отечеството ни за тѣхното лоше поведѣніе. *ib. 72, 264.* Едва той пристигѣ до пещерата и чу стѣнаніята на подземното царство. *Т. 293.* До тия мѣхурчета у бѣлый дробъ пристига изъ сръдцето венната врьвъ. *Л. Д. 1869 р. 89.* 2) успѣю, успѣвамъ: На нѣтъ го сръшнала една мечка, той пристигѣлъ да са въскочи на дърво. *Сб. 107.* Проваждаше да посѣтиватъ тѣзи (болны-тъ) които самъ не пристигахъ да посѣти (*qu'il ne pouvait visiter lui-même*). *Т. 280.* Тоя радникъ на всичко и всѣдѣ пристигалъ,